

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

A lap egy oldal 24 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetéseket Schömfeld A. könyvkereskedésében is felvetetnek.

Bermentetlen levelek csak ismert kezekről fogadhatók el.

Nyiltér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felélő szerkesztő és kiadó-tulajdonos
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadhatók helyben:
Schömfeld A. könyv- és papírkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Aláírta.

Idők multával, mikor ez a generáció már kihál, s mikor talán a köztisztesség iránt finyásabb lesz az érzék a hivatalos pályára törekvő intelligens kenyérkeresők között, egy romlatlan erkölcsű és elméjű ember előtt érdekes kis okmányocská lesz a városi levéltár poros aktái között az a városi jegyzőkönyv, mely az 1891. dec. 30-diki városi közgyűlésről van dr. Mikec Ödön által megfogalmazva és dr. Tasnádi Antal, mint polgármester által aláírva, s a jegyzőkönyv hűségére nézve: Sima Ferenc, Burián Lajos, Szeder János és Novobácky Győző városi képviselők által hitelesítve.

Ezen jegyzőkönyv 51-ik pontjában le van írva, hogy: Szentes város képviselőtestülete miért nem szavazta meg az 1892-ik évre szóló városi költségvetést. Mert — ugymond a jegyzőkönyv, — dr. Tasnádi Antalnak polgármesterré történt megválasztásával oly csorba ütött a városi képviselő-testület választási szabadságán, melylyel szemben a képviselő-testületnek minden alkalmat meg kell ragadni, hogy dr. Tasnádi Antal iránt táplált bizalmatlanságának kifejezést adjon, s éppen azért veti vissza a képviselő-testület a költségvetést; mert oly emberben, kit nem a többség bizalma, hanem hivatalos erőszak helyezett a polgármesteri székbe, a képviselő-testület meg nem bizik és rá a város anyagi ügyeinek kormányzását nem bizza.

S ezt a jegyzőkönyvet aláírja maga dr. Tasnádi Antal.

Aláírja, hogy ő a képviselő-testület többségének nem kell, hogy: rá a közönség a maga pénzének kezelését nem bizza. S ez az ember, ki kénytelen magáról a város nevében ilyen bizonyítványt kiállítani, azt hiszi, hogy polgármestere maradhat Szentesnek.

Lehet-e az ilyen emberben egy szemernyi közéleti tisztesség és egy hajszálnyi szeretet a város iránt?

Szabad-e azt mondanunk, hogy mi azt hisszük, hogy nincs egyik se!

Mert lehet-e közéleti tisztességgel csak egy percig is elfoglalni egy hivatalt, melyben a többség bizalma nélkül mozdulni se lehet?

A száraz, rideg felelet: nem!

Szereti-e az az ember a várost, ki tudja, azt, hogy vele egy uton a városi képviselő testület soha nem fog haladni és éppen azért az ő vezetése alatt e város semmiféle közalkotást létre nem hozhat?

Egyenes felelet, hogy: nem! S ez az ember, ki maga írta alá magáról Szentes város nevében azt az okmányt, mely hivatalosan jelenti ki, hogy: benne a közönség meg

nem bizik és éppen azért rá a város egy árva krjának kezelését se bizza, az az ember, ki kénytelen ezt aláírni, azt mondja magáról, hogy ő Szentes város polgármestere!

Zsilinszkynek és Stammernek ilyen ember kell!

Hiszen ő rájuk is megvetéssel tekint ez a közönség. Miért lenne hát Szentesnek olyan polgármestere, kit náluk többre becsülne a nép!

Igy gondolkozik Zsilinszky és azt mondja, mikor azt a nevezetes jegyzőkönyvet elolvassa: *ez az én szerelmes fiam, kiből nekem kedvem telt!*

Megyei közgyűlésből.

— Jan. 7.

Vármegyénk köztörvényhatósági bizottságának mai napon tartott közgyűlése, mely december hó 22-éről a Tisza zajlása miatt felhozott ürügy alatt halasztatott el, — a pákulicoknak a főispáni kiváncságnak megfelelő számú részvétele mellett és Sima Ferenc jelenléte nélkül tartott meg, ki betegsége miatt volt akadályozva a megjelenésben.

Az ülés lefolyásáról egyébként a következőket írhatjuk:

Elnök Zsilinszky főispán üdvözlővén a csaknem teljes számban együtt látott pákulicokat, az ülés pontban 10 órakor nyitotta meg. Az ülés megnyitása után mindenekelőtt az alispán évrőzvényes jelentése olvastatott fel, mely egyszerűen tudomásul vétetett.

Ezután a vármegyei közigazgatási bizottságból kilépő öt tag helyébe két évre öt tagnak választása s 1892. évre h. tiszti ügyész kijelölése és a vármegye igazoló választmányának 1892. évre megalakítása következett.

A szavazás mind a két bizottsági tagságra egyszerre ejtett meg, eredménye az, hogy a közigazgatási bizottságba a beadott 101 szavazat közül Réti Ferenc, Wimmer Károly, Novák József, Szeder János és Keller Kajos; az igazoló választmány tagjaivá pedig Szeder János, Kristó-Nagy István, Hofferi Antal, Albertényi Antal és Cukor Emil választottak meg, míg a főispán által ez utóbbi bizottság elnökévé Fekete Márton, tagjaivá Novák József, Wimmer Károly és Burg Dénes neveztettek ki.

A közigazgatási bizottság h. tiszti ügyészeül dr. Matéffy Ferenc választott meg, ki hivatalos esküjének letévése után egy kis pákulic-éljenzésben is részesült.

Most következett a gyűlés egyik legfontosabb tárgya, a vármegyei árvaszéki elnöki állásnak választás útján való betöltése, mely Balogh János lemondása folytán üresedett meg.

Ezen állásra Onody Géza h. elnök, Hubacsek Pál, Szabó József és Sarkadi-Nagy Mihály volt polgármester és dr. Lakos Imre pályáztak.

A kandidáló bizottság — dr. Lakos Imre kivételével, ki csak feltételes pályázott az állásra s ki Onody Gézával szemben nem kívánta jelölését — valamennyi pályázót kijelölte. Erre névszerinti szavazás rendeltetett el, melynek eredménye a következő: szavazott összesen 96 bizottsági tag, ebből esett Onody Gézára 55, Sarkadi-Nagy Mihályra 22 és Hubacsek Pálra 19 szavazat, s így elnök által Onody Géza jelöltetett ki megválasztott árvaszéki elnöknek.

Az Onody Géza megválasztásával üresedésbe jött I. árvaszéki elnöki s h. elnöki állásra, mint egyedüli folyamodó, dr. Lakos Imre II. elnök, a II. elnökségre dr. Bartha Kálmán III. elnök, a III. elnökségre Zolnay Kálmán első aljegyző léptették elő, míg a Zolnay Kálmán előléptetésével üresedésbe jött első aljegyzői állásra elnöklő főispán Matéffy Kálmán II. jegyzőt, II. jegyzővé pedig dr. Sulc Lajos tb. aljegyzőt helyettesítette. E két jegyzői állás a közelebb tartandó közgyűlésen fog választás útján betölteni.

Ezzel a választások véget érven, kezdetét vette a folyó ügyek tárgyalása, melyek közül kiemeljük a következőket:

A vármegyei törvényhatósági bizottság tagjainak a népszámlálás adatai szerint s az új népességi aránynak megfelelő kiigazítása tárgyában az állandó választmány az országos statisztikai hivatal adatai alapján készített javaslata, mely szerint minden 500 lakos után 10 bizottsági tag választandó, tudomásul vétetett. E szerint vármegyénk bizottsági tagjainak száma a közelebbi 10 évre 240-ben állapított meg, s fele részben választott, fele részben pedig virilis képviselőkől fog állani. (Az 1881—1891. évben a vármegyei törvényhatóság 196 tagból állott.)

Tájékoztató végett ideiktatjuk, hogy az új beosztás szerint Szentes városa 52, Csongrad 12, Kistelek 4, Csany és Sövényháza együtt 6, Mindszent 14, Szegvár (Derekegyháza, Magocs, Fábians-Sebestyén és Teessel együtt) 6, Dorozsma 12, Horgos 4, Algyő és Tápé 8 bizottsági tagot választ s ugyanannyi virilis képviselőt küld a törvényhatóságba.

Ezután a községi számadások megvizsgálásánál 1892. évben közreműködő elnökök választása és a loávató bizottságnak 1892. évre megalakítása ejtetett meg. A közgyűlés az állandó vál. javaslatára a tavaly is működött elnököket és bizottságot választotta meg.

A következő tárgy a belügyminiszternek a vármegyénk területén mind veszedelmesebb arányokat öltő trachoma-járvány elfojtása céljából kért államsegély tárgyában kelt rendelete volt. A miniszter, dacára a közigazgatási bizottság indokolt felterjesztésének, nemcsak hogy megtagadta a kért segítyt; de a bajnak államilag leendő orvoslása elől is a legridegebben elzárkózott. A közgyűlés sajnálattal vette tudomásul ezt a miniszteri rendeletet, melylyel szemben az állandó választmány javaslatához képest, újabb felírást határozott a kormányhoz.

A kereskedelmi miniszternek a szegedi m. kir. államépítészeti hivatal személyi és dologi kiadásaihoz való hozzájárulás tárgyában kelt rendelete olvastatott ezután fel, mely szerint az évi hányadot 1042 frt 60 krban állapította meg az 1892., 1893. és 1894. évi utalap terhére. Ismeretes olvasóink előtt, hogy ezen rendelkezéssel szemben a közigazgatási bizottság egyik közelebbi üléséből azon felterjesztéssel élt a miniszterhez, hogy miután a vármegye közönsége a nagy távolság miatt ezen hivatal jótéteményeiben vajmi keveset, vagy egyáltalán nem részesül, mentse fel a vármegyét a fentartási kötelezettség alól. Pénzről lévén szó, a miniszter — szokás szerint — ezt a kérelmet is megtagadta. A közgyűlés ezen elutasító rendelettel szemben is felírást határozott el, s pedig — különös hangsúlyozásával annak, hogy miután egyedül Csongrádvármegye az az országban, mely az oly fontos államépítészeti hivatalt székhelyén nélkülözni kénytelen — Szentes székhelylyel egy önálló államépítészeti hivatal felállítására iránt, mely esetben a vármegye közönsége hajlandó a nevezett hi-

valtal évi fentartási költségeihez kétharmadrészen hozzájárulni. — Kíváncsiak vagyunk rá, mit szól majd ehhez a kérelemhez a kegyelmes ur?

Az első napi ülésnek utolsó és hosszas vitát provokáló tárgya volt még a törvényhatósági és községi közlekedési uthálózat megállapítása iránti előterjesztés. Erről azonban majd csak a jövő számban referálunk.

Ülés vége délután 2 órakor.

— **Melyik a nagyobb ur?** *Mig én Csongrádvármegye főszolgabírája leszek, meghajóljon előttem az Ur isten is!* Így beszélt mellére ülve dr. Cikatricis Lajos csongrádi főszolgabíró a szegény, egyszerű csanyi polgárok előtt, mikor ezek a községi képviselő-választás eredményének kihirdetését követelték tőle.

Mondja aztán valaki, hogy a Zsilinszky-acea alatt nem emelkedett a megyei tisztikar tekintélye, mikor egy fiatal szolgabíró elvakult dőlyfében már nem elégszik meg azzal, hogy az egyszerű csanyi polgárok megsüvegeljék, hanem, *míg ő szolgabíró lesz, megköveteli az Ur istentől is, hogy meghajóljon előtte!*

Igy beszélnek Zsilinszky katonái az egyszerű nép között s az az egyszerű polgár, mikor az üres pöffeszkedés ez undorát látja, keresztet vet magára és azt mondja: *Uram bocsáss meg neki, mert nem tudja, mit cselekszik!*

Szinte feltámad az emberben a vallásos érzés a meghotránkoszásig, mikor leírja ezt a kis históriát; de leírjuk, hogy lássa a közönség, milyen egy, minden előderem nélkül szokatlan polcra jutott megyei hivatalnok lelki szituációja, ha magas hivatásában e kell neki ereszkedni az egyszerű polgárok tömegéhez, melynek — szerinte — sorsa és rendeltetése az, hogy egy szolgabírócska előtt alázatoskodva remegjen.

Ugy esett az eset, hogy Csanyon nem a főszolgabíró ur szaja ize szerint ütött ki a választás; mert tiszteres szótöbbséggel lettek bevalasztva a főszolgabíró által istápoltt elemekkel szemben a plébános hívei, s ezt a rá, mint főszolgabíróra nézve csúfos kudarcot nem akarta a nép előtt kihirdetni. — De a nép követelte, hogy a főszolgabíró hirdesse ki a választás eredményét. — S egy polgár plane elkialtotta magát a tömegből, hogy: ne aruljon itt a szolgabíró zsákban macskát, hanem mondja meg, hogy kik lettek megvalasztva?

Erre dr. Cikatricis Lajos főszolgabíró kiáll és stentori hangon elkiáltja magát, hogy: ki merte azt mondani, hogy: én zsákban macskát arulok? (Mi merjük. Szerk.) Megkövetelem, hogy mig én e megye főszolgabírája leszek, az Ur isten is meghajóljon előttem!

Ime, ennyi és nem több az igénye Zsilinszky főszolgabírájának!

Egy csanyi ember azt kérdezte tőlünk, mikor ezt a históriát elbeszélte, hogy: kérem, igaz az, hogy ez a mi főszolgabíránk a vármegye kegyelemkenyerén tanulta fel magát?

— Hát biz', édes atyámfia, — felelénk a polgárnak, — olyanformán van a dolog; mert ez az ur, mint szegény fiu, megyei ösztöndíjon nőtt fel.

— Akkor hát értem, — felelt emberünk s alázattal meghajította a fejét.

— Hát mit ért?

— Hogy ez az ur miért akar nagyobb ur lenni még az istennél is

— Hát miért?

— Mert — felelt a polgár s aztán nem is mondott többet — a sörkéből lett tetű mindig nagyobb csip!

Hát mi sem mondunk többet!

— Az országgyűlés feloszlata.

Az 1887—92-iki országgyűlés dec. 4-én tartotta utolsó ülését mind a két házban. Mind a két helyen bejelentették az elnökök, hogy ő felsége másnap, január 5-én zárja be trónbeszéddel az országgyűlést a budai várban.

A képviselőház ülésének elég mozgalmas képe volt. Képviselők és hallgatóság nagy számmal jelentek meg, s a honatyák élénk tárgyalást folytattak. Még megszavazták a ház januári költségvetését, melyben a félelvi lakbér (400 frt) szintén befoglaltatik. Egyéb mozzanatai is voltak az ülésnek.

Irányi Dániel még felszólalt, hogy a kuriai bíraskodásról szóló törvényjavaslat elintézése előtt oszlatta föl a kormány az országgyűlést; ennél fogva a kormánynak becsületbeli kötelessége szigorúan őrködni a választások tisztasága fölött.

Gr. Károlyi Gábor interpellált a miatt, hogy Székesfehérvárrt a főispán a közgyűlés határozata dacára nem engedte meg, hogy a városház termében felfügesszék Kossuth arc-

képét. Gróf Károlyi Gábor a Kossuth képének eltávolításával szembe állította Jellasics sirjának megkoszoruzását s ebben az alakban terjeszté elő interpellációját. Gróf Szapáry miniszterelnök azt válaszolta, hogy az esetre vonatkozó iratokat még nem kapta meg. A miniszterelnök választát a többség tudomásul vette, az ellenzék nem. Ezután Iszákovics Milán terjesztett be két interpellációt a polgárosított határőrvidék dominális földjeinek kedvezményei ügyében.

Ezzel a napirend ki lévén merítve, következtetett Péchy Tamás elnöknek bucsubeszéde, mely az ülésnek nagyérdeklő mozzanata volt. Péchy állva mondta el bucsubeszédét, s mikor áttért a saját elnöki működésének ecsetelésére, az ellenzék rögtön zajos éljenzésben tört ki. Péchy Tamás kiemelte, hogy lehetnek talán, a kik az ő elnöki működésével nem voltak megelégedve, de azért nyugodt lelkiismerettel tekint vissza mindarra, a mit tett és viseli a felelősséget tetteiért. Hangoztatta, hogy a képviselőháznak nincs szentebb joga, mint a szólásszabadság; s ennek korlátozására vannak a házszabályok és van az elnöki hatalom. De a korlátozás sem léphet át szerinte a szólásszabadság elfojtására, még a a legszigorubb eljárás mellett is, mely a parlamentben a rendet fentartani van hivatva. Kiemelte Péchy Tamás, hogy bármily nagy izgalmak voltak is, soha a parlamentben semmi nem történt, a mi két szent dolgot érintett volna: a trónt és az államrendet.

* * *

Január 5-én délelőtt 11 órakor rekesztette be ő felsége az országgyűlést a trónbeszéd meghallgatására a képviselők és főrendek már 10 óra után azonnal elindultak, díszmagyar ruhákba öltözve. A lánchid körül, főképp pedig fent a várban, sokan nézték a felvonulást. A két ház tagjai közül ezuttal nem jelentek meg oly számosan, mint máskor. A képviselők jelentékeny része az ünnepekre már elutazott s vissza sem jöttek. Az udvarnál a szokásos pompából semmi sem hiányzott. Az új primás először vett részt most zászlós ur méltóságában. A két ház tagjai a nagy teremben gyűltek össze. Jelen volt a horvát bán is.

A „SZENTESI LAP” TÁRCAJA

A szeszélyes nők.

„Egy szép asszony, kinek szeszélye nincs, mondta nem régen egy ismerősöm, idővel ép oly unalmas lesz, mint az örök kek ég, melyen egy felhő sem látható.”

A férfiaknak, de különösen a jámbor férjeknek, bő tapasztalat jut az asszonyi szeszély variációiról. Mert az asszonyi szeszélynek sokféle árnyalata van. Árnnyoldala még több.

Az asszonyi szeszély társadalmi kérdés, melyet érdemes bővebben, sőt gyakran is szellőztetni.

A nők idegrendszere az egész phisikai organiszmusban finomabb, gyöngédebb, érzékenyebb részekből van alkotva, mint az erős nemé és a szeszélyesek, jobban mondva a hirtelen változó hangulat, egyenesen befolyásolja a vibráló idegrendszert. És ezt egy bizonyos fokig egész természetesnek kell találni.

Az asszony, kinek egykedvű, nyugodt természete van, a kivételek kivételéhez tartozik, míg ellenben a szeszélyesek száma megszámlálhatlan nagy.

A szép nők között találkoznak leginkább a változó hangulatuak. Ezek értik, hogy miként kell szeszélyeikkel megigézni a férfiakat. Ez a szó, megigézés, nagyon helyes kifejezés. Egy ügyes asszony, ha szeszélyeit a kellő időben tudja alkalmazni, a legjobb hatást érheti el.

A szeszélyes asszony olyan, mint a jó pezsgő: felfrissít és felvillanyoz. És ennek okaért a legelőkelőbb és legműveltebb férfiak kutatva keresik a heves idegrendszerű nők társaságát.

Sok példa van erre. Egy világfi, kit neje elhanyagolása miatt barátja szemrehányásokkal halmozott el, ezeket mondta:

„Te nem vagy e részben tapasztalt ember, édes barátom és azért erkölcsi kötelességemnek tartom néhány felvilágosító adattal szolgálni. Én, mint tudod, erősen igénybe vett ember vagyok. Nemcsak az országházban, de a különféle bankoknál is tömredék dolgom akad és midőn este, holtfáradtan haza megyek, hogy némi szórakozást találjak, nőmet a legjobb hangulatban találom. Egy cseppet nem hagszik reám. Minden ellenmondás nélkül teljesíti kívánságaimat. Nagyon kedves asszony, különben himez vagy olvas. Rendszeresen homlokát csókra nyújtja, elbeszéli szokásos házi dolgait, a melyre csak félfüllel, vagy sehogy sem hallgatok.

Ez napról-napra ilyen rendes moderben folyik. Ha nyugodt és vidám, olyan, mint a napfény délelben, ha lehangolt, hasonlít az esős időhöz, mely nem akar kiderülni. Ne csudálkozzál tehát, ha változást keresek más nők társaságában. Szeretem a puskapor-idegzetű nőket.

Ezek a nyakába ugranak az embereknek, vagy szellemszórádattal elhalmozzák. Egyik nevezetes pletykát, pikantiériát, a másik után beszélnek el, melyek érdekesebbek, mint egy politikai esemény, vagy egy gyermek gagyogása. Nőm egyhangú, míg barátnőm, különösen a kis énekesnő, sir és nevet egy pillanatban és mennyi kedves, bizar szeszélyei vannak. Még lélegzeni sem tudok miatta. Majd ezt akarja, majd azt kívánja. — Ha délelőtt egy ibolya csokrot kér és délután elküldöm, — a szemrehá-

nyások egész özönével fogad, hogy miért nem rózsacsokrot vettem. Délután vágyva-vágyik az operába de előadás előtt néhány perccel megmondolja magát és otthon marad. Soha sem tudja az ember, mi lesz a legközelebbi kívánsága és hogy e kívánságát egy futó perc alatt nem változtatja-e meg? És mindez az embert izgatja, leigazza, felvillanyozza és az unalmat messze kergeti.”

A szeszély a női életben nagy szerepet játszik és sokszor komoly eseményeknek is alapjául szolgált. Az ó- és ujkorban egyaránt olyan kívánságaik voltak és vannak, hogy csak életveszéllyel lehet kivinni. Egyik asszony rózsát kíván a sziklatetőről, míg a másik egy jégvirágra vágyik. Volt egy királynő, ki lovagját — csupa szeszélyből, — lónak használta.

Vannak asszonyok, kik számításból szeszélyesek és ezek a tapasztalatlan hálóba csalják, — A tapasztalt férfi gyorsan tisztába jön velők. Ez ellen egy nagyon hasznos gyógyszer létezik. Hasonló fegyverrel kell harcolni. A ki a veszélyt számlálja, az hirtelen enged szeszélyeiből, de az igazán szeszélyes nő heves, haragos és könnyebben adja jelét valódi indulatának.

A szeszély és gáncs ikertestvérek, mert egyik a másik nélkül nem lép föl. Az ájulási roham már csak rokonsághban áll a fentiekkel. Az okos és ügyes nő nem feszíti túl szeszélyeit, mert a túlfeszített hur pattanni szokott. És miután a férfiak imádják a szeszélyes nőket, melegen ajánlható, hogy szeszélyeiket ne csak gyakorolják, hanem rendszeresen tanulják is.

Hevesi A.

A jelenlévőknek tartós, élénk éljenzése közepette lépett ő Felsége a terembe, s leülvén a trónra, kalpagját a fejére tette. A király jobboldalán, az első lépcsőfokon, a magyar főpohárnok, Bánfi Miklós gróf, mellette ő Felségének első főudvarmestere, Hohenlohe herceg, azután a magyar testőrkapitány és a lovas testőrök kapitánya foglaltak állást. Ezen urak előtt foglaltak állást a magyar miniszterek; ő Felségével szemben, közvetlenül az emelvény előtt, a középen a hercegprimás, mögötte a zászlós urak állottak.

Szapáry Gyula gróf miniszterelnök, az emelvényre lépve, átnyújtotta ő felségének a trónbeszédet. Erre a király felolvasta a trónbeszédet. Elhangzása után éljenzés hangzott, és midőn ő Felsége a kalpagot letette és ugyanazon kísérettel ismét áthaladt a nagy termen, hogy a belső lakosztályokba visszatérjen, még mindig élénk éljenzés volt hallható. Ezután az országgyűlés tagjai lementek a várkapornába, hol fényes isteni tisztelet volt, melyet Vasary hercegprimás vezetett. Ő Felsége is megjelent. Déli 12 órakor a hálaadó istentisztelet véget ért.

— Az új országgyűlés egybehívása. Az új országgyűlés február 18-án fog összeülni, a mint ez az alábbi királyi meghívó levélből kitűnik, mely a köztörvényhatóságokhoz és a külön képviselőküldési joggal felruházott városokhoz intéztetett:

Mi első Ferenc József, Isten kegyelméből ausztriai császár, Csehország királya stb. és Magyarország apostoli királya.

Kedvelt hiveink!

Uralkodói kötelmeinkhez tartozván az ország törvényeinek hű és pontos végrehajtása fölött őrködni:

Miután az 1848. évi IV-ik t.-cikk I-ső §-a az országgyűlést évenként Pestre egybehívati rendeli és miután számos függőben levő kérdés mielőbbi megoldását a nemzet erkölcsi és anyagi érdekei sürgősen követelik:

Minisztertanácsunk előterjesztése folytán elhatároztuk, hogy az ország főrendeit és képviselőit a folyó évi február hava 18-ik napján megnyitandó országgyűlésre Budapest fővárosba egybehívjuk.

Minek folytán Nekték ezennel komolyan meghagyjuk, hogy haladéktalanul megtegyétek mindazon intézkedéseket, melyek a törvény értelmében szükségesek arra nézve, hogy az 1874. évi XXXIII. t.-cikk által rendelt módon és számban megválasztandó képviselőitek a fenkitett országgyűlésen megjelenhessenek, s a törvényhozás működése a mondott napon és helyen akadálytalanul megindíthatassék.

Kikhez egyébiránt császári és királyi kegyelmünkkel kegyelmesen hajlandók maradván.

Kelt Buda-Pest fővárosban, ezernyolcszáz kilencvenkettedik évi január hava 5-ik napján.

Ferencz József s. k.

Szapáry Gyula gróf, s. k.

Helyi és megyei hírek.

— Képviselő-jelöltség felajánlása. A tápéi választó-kerület függetlenségi és 48-as pártja Dorozsmán a választók élénk érdeklődése mellett, az összes községek küldötteiből közös értekezlet tartott s — mint ezt már lapunk múlt számában jeleztük — *Sima Ferencet*, lapunk szerkesztőjét kiáltotta ki egyhangulag képviselő jelöltjévé. Az értekezlet Illés Antal pártelnök vezetése mellett azonnal egy küldöttséget bizott meg, hogy a jelöltséget a jelöltnek felajánlják és a jelöltség elfogadására felkérjék. — A küldöttség f. hó 6-án érkezett Szentestre és lapunk szerkesztője előtt tolmácsolva a tápéi ellenzék megállapodását és felkérte a jelöltség elfogadására. — Lapunk szerkesztője a tápéi kerület ellenzéki polgárainak bizalmát melegen megköszönve,

kijelentette, hogy a jelöltséget elfogadja s legközelebb körutra indul, és pedig Kisteleken kezdve, hogy programbeszédét megtartsa. Mint mi értesülünk, ezen kerületben Novák József, az eddigi képviselő, ki kormánypárti volt, nem fog fellépni, hanem *Kelemen Béla* főszolgabíróét emlegetik, mint kormánypárti aspiránst.

— A szegvári kerületben, mint értesülünk, *Novák József* fog az ottani ellenzékkel szemben kormánypárti programmal fellépni; de emlegetik itt még *Lipcsei Adámot*, a „Szegedi Híradó” szerkesztőjét is.

— Az új árvaszéki elnök. Balogh Janos lemondása folytán üresedésbe jött varmegyei árvaszéki elnöki állás a f. hó 7-én töltetett be választás útján. Az allásra *Sarkadi-Nagy Mihály* 22 es *Hubacsék Pal* 19 szavazatával szemben, *Ónody Géza* első árvaszéki ülnök h. elnök választatott meg 55 szavazattal.

— Három királyok napja. A legenda három bölcs királyról beszél. Csillag vezette őket a Messiás bölcsőjéhez. Ott aldoztak aranyat, tömjent és mirhát. A három bölcs király maig is fölemelkedik az idők mélyéből. Vezeti őket a korszellem csillaga *Leborulnak a Beke* bölcsője előtt s aldozzak az aranyat, a mülhököt, a nepek kincseit, míg a sötét hatterben a beket tenyegető *Heródes-tyegverek* vilognak. A világ nem veszi ezt észre; zenezóval, fényvel robog elő *Karneval herceg* zászlója. Amott köt virágot az ifjuság s az öröm kelyhet üritgetve, dözsöli át a tarsangot. Ki tudja, annak vege narang helyett nem az orosz agyuk dörgök-e a reitenetes mementót, s a három bölcs király közül valamelyik nem veszi-e el a koronáját? Vízkereszt napján különben az idén csaknem egész napon át esett az eső, mely a reggelre esett vékony hóréteget is elmosta.

— Halálozás. *Faragó* László, megyei tiszteletbeli aljegyző, Csongrad egyik legintelligensebb fiatal emberének hozta halála híret tegnap hozzánk a taviró. — *Faragó* László *Zadory* dorozsmai jegyzének hivatalától lett elmozdítása folytán Dorozsman volt huzamosabb idő óta. Most pályázott a III. ülnöki állásra, s a múlt közgyűlésre — melyet *Zsiliuszky* az ellenzék győzelmétől telve, elhagyott — atjött, s akkor megtazott; influenzába esett és tegnap ejjel meghalt. Egy nagy család gyászolja halálát.

— Emlékeztető. A szentesi asztalos ifjuság holnap, szombaton tartandó zarkóru baljára ismeltelen figyelmeztetjük a tanckedvelő ifjuságot. Az ifjuság, mint ezt már jeleztük, minden lehetét elkövet a bal sikere érdekében, ezenkívül igen diszes női táncrenddel is fog kedveskedni.

— Egyleti élet. A csongradmegyei gazdasági egyesület t. évi január hó 10-én, azaz vasárnap este 7 órakor, a kavéház nagy termében teloivásó estelyt rendez. Felolvasnak: *Szedér Janos* „Az egyesület tautja, jelene és jövője”, — *Gyárfás Dező* útkar „A josztakarmányozásról.” Az egylet ezen teloivásáson nem egyleti tagokat is szivesen lát.

— Előreptetések. *Ónody Gezanak* árvaszéki elnökke törtent megválasztásával a varmegyei tisztkarban a következő előreptetések törtentek: Első ülnök lett dr. *Lakos Imre*, második ülnök dr. *Bartha Kaiman*, harmadik ülnök *Zoinay Kaiman*; a telspanaital pedig első aljegyzőve *Mateffy Kaiman*, második aljegyzőve dr. *Sulic Lajos* helyettesítették.

— A tanítás, mely a vörheny járvány miatt december hó közepén városunk valamennyi iskolajában beszünttetett, t. hó 6-án ismét kezdetet vette, miután a járvány alább hagyott dühöngéseivel.

— Egy kis statisztika. Városunk alhatallománya volt az 1891. evben: 968 men, ezek közül tenyesztesre alkalmas 21, 3255 kanca, 1660 herélt, 1997 csiko, tehát összesen 7880 ló. — 71 db. bika (ezek közül tenyesztesre alkalmas 41), 1578 tehén, 410 ökör, 534 növendék marha, vagyis összesen 2593 db. szarvasmarha, — 5400 db. jun, 68 kecske és 7500 db. sertés.

— Választások és az adóvégrehajtás. Hogy illik ez össze: azt a szabadelvű kipróbált politikai tudja, — írja a „Szegedi Napló”. Mar az igaz, hogy azok a szabadelvű fejek, melyek most a központban a választások izgalmaiktól főnek, politikusok kos-

féle irányban. Ki meri azt állítani, hogy az adófizető polgárokat örökösön zaklatják ebben a szegény országban? Lám, most is micsoda atyai jóindulatot tanusit a kormány a pénzügyminiszterrel az adózó és választó polgárokkal szemben. Eddig csak aratás idejére adtak a népnek 6 heti exekuciómentes pihenést. Az idén ilyen téli pihenőd is lesz te boldog adófizető és választó. Már, mint biztos forrásból halljuk, leerkezett az összes vidéki adóhivatalokhoz a megindítóan atyai rendelet, hogy szüneteljen az adóexekució január közepétől február végeig. Ne járjon a végrehajtó e nehéz téli időn senkinek a tanyájára, portájára, némuljon el a dob szerte az országban, adassék az adófizető népnek békesseg, meg ne haragítsa őket semmiféle adóintó cédula, míg a képviselőválasztási mozgalmak tartanak s a választások megejtetnek. Mert csodálatos, hogy a választási mozgalmak és halasztások éppen abba a hat hétbe esnek, ami a népnek pihenődül rendeltetik. Hanem aztan majd helyrepolitják rajtad te, most 6 hétig becézett adófizető voks.

— A pénzügyigazgatóság fölkererte a hatóságot, hogy jelentse be azon adótisztek és végrehajtók neveit, akik a mult évben az adóbehajtások körül sikerrel faradoztak. Az illetők részére a pénzügyigazgatás jutalmat akar kieszközölni a pénzügyminiszteriummal

Hazánk és a főváros.

— Graeff Ede, nyugalmazott lovassági tábornok, a honvédparancsnokság volt adiatusa s főrendiházi tag, meghalt Budapesten jan. 4-iken, alig pár órai betegség után, élete 74-dik évében. Sok éven át működött József főherceg oldalán mint adatus.

Szerkesztői üzenet.

Annak a 48-asnak Csongrádon. Ön azt kérdi, hogy helyes dolog-e egy 48-as embernek egy nemzeti párti jelöltet támogatni? S e lapok szerkesztője nem tett volna-e helyesebbet, ha azon van, hogy *Hock János* helyett egy elvhü 48-as jelöltet segített volna győzelemre? — Ezen kérdésére a válaszuk az, hogy e lapok szerkesztője, mint 48-as elvü ember, ha azt látta volna, hogy *Csongrádon Szivákot* egy 48-as jelölttel meg lehet buktatni, akkor kétségtelenül oda működött volna, hogy egy ilyen elvü jelöltet léptessenek fel a csongrádiak. — Ezt persze kérjük ugy venni, hogy ha a csongrádi ellenzéki választókra ez irányban befolyást bir gyakorolni lapunk szerkesztője. — A csongrádi állapotokat azonban mi ugy ismerjük, hogy ott csak paktum utján lehet *Szivákot* megbuktatni. — S ezen paktum igen szerencsés eredménye az, hogy *Hock Jánost*, a nemzeti pártit léptették fel. Már most, ha a csongrádiak azon véleményben vannak, mint mi is voltunk, hogy ott alkalmasabb jelöltet, mint *Hockot*, még lámpással sem lehetne találni: szeretnénk tudni, hogy lapunk szerkesztője, mint ellenzéki ember, nem járt-e el nagyon is helyesen, mikor *Hock* mellett szóval és tollal egytormán sikra szállt? Hiszen lapunk szerkesztőjének nem az a célja, de a csongrádiaknak se az, hogy minden áron ellenzéki jelöltet állítsanak fel, hanem a cél az, hogy *Szivákot* megbuktassák, s ha ezt a célt biztosabban el lehet érni *Hock Jánossal*, a nemzeti pártival, mint egy 48-assal, akkor a józan politika azt parancsolja, hogy egész erővel *Hock* mellett kell állást foglalni elvkülömbőség nélkül minden ellenzékinek. Mert a fő, hogy *Szivák* bukják, s ehez azt az eszközt kell választani, mely erre legalkalmasabb. — Éppen ilyen kerületekre van a nemzeti párt és 48-as párt között azon frigy, hogy ott, ahol függetlenségi és 48-as pártit könnyebb keresztül vinni, ott ilyent, a hol

egy nemzeti pártival könnyebb a győzelem, ott nemzeti pártival megy az ellenzék közös szövetséggel a harcba. — Ezt teszik most Csongrádon. S ön is okosan teszi, ha nem hallgat az ámitókra!

Vasuti menetrend.

(Pusztá-Tenyő—Kun-Szent-Márton—Szentes között.)

Ervényes 1890. október 1-től.

Szentes—Szolnok,	
Szentes indul	5 ó. 35 p. éjjel, 12 ó. 05 p. d. u.
Töke	6 ó. 11 p. éjjel, 12 ó. 41 p. d. u.
Kszt.-Márton	6 ó. 51 p. d. e. 1 ó. 20 p. d. u.
P.-Homok	7 ó. 23 p. d. e. 1 ó. 52 p. d. u.
T.-Földvár	7 ó. 41 p. d. e. 2 ó. 17 p. d. u.
Martfű	7 ó. 59 p. d. e. 2 ó. 36 p. d. u.
Kengyel indul	8 ó. 34 p. d. e. 3 ó. 11 p. d. u.
P.-Tenyő	8 ó. 55 p. d. e. 3 ó. 31 p. d. u.
Szajol	9 ó. 16 p. d. e. 3 ó. 55 p. d. u.
Szolnok érkezik	9 ó. 44 p. d. e. 4 ó. 25 p. d. u.
Budapestre érkezik	1 ó. 55 p. d. u. 7 ó. 45 p. éjjel.

Szolnok—Szentes.	
B.-pestről indul	9 ó. 40 p. éjjel, 8 ó. 15 p. d. e.
Szolnok	3 ó. 45 p. éjjel, 11 ó. 47 p. d. e.
Szajol	4 ó. 20 p. éjjel, 12 ó. 20 p. d. u.
P.-Tenyő	4 ó. 43 p. éjjel, 12 ó. 41 p. d. u.
Kengyel	5 ó. 11 p. éjjel, 1 ó. 09 p. d. u.
Martfű	5 ó. 39 p. éjjel, 1 ó. 36 p. d. u.
T.-Földvár	6 ó. 08 p. d. e. 2 ó. 03 p. d. u.
Homok indul	6 ó. 20 p. d. e. 2 ó. 15 p. d. u.
Kszt.-Márton	7 ó. 10 p. d. e. 2 ó. 52 p. d. u.
Töke	7 ó. 38 p. d. e. 3 ó. 25 p. d. u.
Szentesre érkezik	8 ó. 13 p. d. e. 4 ó. — p. d. u.

A csongrád—félegyházi h. é. vasut menetrendje.

Félegyháza—Csongrád.

Félegyházáról 12 óra 15 perc és 4 óra 55 perc du.
K.-K.-Szállásról 12 óra 48 perc du., 5 óra 33 p. este.
Csongrádra érkezik 1 óra 31 perc du., 6 óra 18 p. este.

Félegyházáról Budapest felé indul

Személyvonat 3 óra 24 perc éjjel; omnibuszvonat 7 óra 24 perc reggel, gyorsv. 12 óra 01 p. d. u., személyv. 4 óra 43 perc d. e.

Budapestről Félegyháza felé indul:

Személyvonat 7 óra 45 perc reggel, omnibuszvonat 12 óra 2 perc délután, gyorsvonat 1 óra 40 perc délután, omnibusz v. ó. 20 p. d. u. személyv. 7. ó. éjjel, gyorsv. 9 ó. 30 p. éjjel.

Csongrád—Félegyháza.

Csongrádról indul 9 óra délelőtt, 2 óra 15 perc du.
Kiskun-Szállásról 9 óra 52 perc de., 3 óra 1 perc du.
Félegyházáról 10 óra 29 perc de., 3 óra 36 perc du.

Előfizetési felhívás

MAGYAR HIRLAP

1892-ik évi, második évfolyamára.

Az új évvel mi a régiék maradunk; lapunknak, sem politikai, sem társadalmi iránya nem fog változni.

Az új év kezdetén és az új választások küszöbén világosabban lát az ország népe. Megkülönböztetheti a kormány és pártok politikai törekvéseit, meg az eszközöket, melyekkel e törekvések megvalósítására indulnak.

A hangzatos frázisok, az üres formák mögé rejtőznek azok, kiknek a hatalom megtartása minden áron egyedüli céljuk.

A szabadság hangoztatása mellett, nemcsak annak elnyomására törnek, hanem a független véleményt és gondolkodást a nemzetből ki akarják irtani. A köz- és társadalmi életben rendszeres üldözés annak a bére, ki velök ellentétes nézeteket vall és hirdet.

Az állam hatalmát első sorban nem a közjó és közérdek előmozdítására használják, hanem ellenfeleik megfélemlítésére, leigázására és megsemmisítésére. Az állam hivatalnokainak és tisztviselőinek munkaejét az állam, meggyőződését a maguk számára vindikálják; őket az állam szolgáinak és a maguk eselédjeinek tekintik.

A hatalom, jog, javadalom azoké, kik velük vannak; az elnyomás, a jogfosztás azoknak jut, kik ellentállanak.

Ez irányzat ellen fog küzdeni lapunk minden sorában.

A megfélemlítéssel szemben a felbátorítást, a hivatalos üldözéssel szemben a sajtó védelmét nyújtjuk azoknak, kik a kárhözvont politika áldozataul vannak kiszemelve s e küzdelemben bizton és bátran támaszkodunk az országnak e percben elnyomott és megfélemlített, de azért a nemzet szívében élen élők közvéleményére, mely nekünk eddig is támogatásának oly felelősen tanúbizonyosságát szolgáltatta.

A „Magyar Hirlap”-ot kitilthatják, terjesztését megakadályozhatják mindenütt, a hová hatalmuk eléri, de a szabad-elvű eszméknek, elveknek és irányoknak, melynek szolgálatában lapunk eddig állott és a jövőben állani fog, terjedését meg nem gátolhatják addig, míg e hazának szabadságszerető, a törvénynek nemcsak formáit, hanem lényegét is tisztelő magyar fiai lesznek.

A brutális erőszak az abszolutizmus idejében elnyomhatta, leigázhatta e nemzetet, üldözöbe vehette a szabadságszeretőt, a független gondolkodást e haza földjén, de nem bírta annyira megmontani az ország polgárait, hogy annak szolgálatába álljanak.

A nemzeti génusz, mely a nemzet ezredéves multja előtt öröködött, tovább fog élni, mint az az erőszak, mely a polgárok megfélemlítésén és a független gondolkodás elnyomásán alapul, és nem arulnak annyi meggyőződést a piaci vásárokon, a mennyi elégséges volna ama meggyőződés ellen-súlyozására, a mi nem eladó.

Hívei vagyunk és maradunk a 67-diki kiegyezési alapnak. Ezt azonban nem azoktól féljük, kik törvényes uton és tör-

vényes eszközökkel az államra és nemzetre előnyösebben megváltóztatni akarják, mint teszik ezt a függetlenségi párt és a 48-as párt, hanem azoktól, kik a nemzeti és állami önállóságról való lemondásnak kulforrásul tüntetik azt föl, s kik ennek formáiban soha nem keresnek és találnak erőt a nemzeti jogok megoltalmazására, hanem mindig hímest tudnak varrni belőle a nemzeti aspirációkról való lemondásra, mint teszik ezt az aulikusok és stréberek.

A sajtó és így lapunk foladatának tekintjük a hazára, nemzetre káros politikának utját állani és oly irány és politika megvalósulására közreműködni, mely egy szabad, alkotmányos államban a polgári és egyéni szabadságot minden igaz és hü fiának biztosítja.

Lapunk egyik állandó közleménye a rendes folytatásokban megjelenő regény. Kiváló hazai és elsőrendű külföldi erők műveit közöljük. Karácsonykor kezdjük meg Csiky Gergely nemrég elhunyt nagy nevű írónak „A nábob” című regényét, mely az elhunyt utolsó műve. Azonkívül „A nábob kinosé” címen egy második, rendkívül érdekes angol regény közlését is megkezdjük.

A „Magyar Hirlap” előfizetési árai:

Egész évre	— — — — —	14	frt	—	kr.
Hat óra	— — — — —	7	„	—	„
Három óra	— — — — —	3	„	50	„
Két óra	— — — — —	2	„	40	„
Egy óra	— — — — —	1	„	20	„

Egyes szám ára 4 kr.

Előfizetőinknek kedves szolgálatot vélünk tenni, midőn

Gyermek Ujságot

mellékelünk lapunkhoz, hogy előfizetőink 7—15 éves gyermekei ne nélkülözzék azt az olvasmányt, mely koruknak minden tekintetben megfelel. Ez a kis ujság a „Kis Világ”, mely hetenként egyszer jelenik meg pompás színnyomatu melléklettel s melyet minden pénteken fogunk szétküldeni, olyan lesz, hogy tanuljanak és okuljanak belőle a gyermekek, ne legyenek olyan olvasmányokra szorulva, melyek ártalmukra lehetnek. Avatott kezekre van bízva e gyermek-ujszág szerkesztése, s minden közleménye, minden illusztrációja gondos megfontolás tárgya lesz.

A „Kis Világ” előfizetési ára lesz (de csakis a Magyar Hirlap előfizetői számára, más nem kaphatja meg e gyermek-lapot egész évre 2 frt, felévre 1 frt, negyedévre 50 kr.

Mindazoknak, akik decemberben lépnek előfizetőink közé' ingyen küldjük meg a Magyar Hirlap Karácsonyi ajándékát, mely a maga érdekes voltában és diszes kiállításában párap lanul áll a magyar sajtóban, s azok, akik már most negyedt évre szóló előfizetési összeget küldenek be, 1892. január 1-ig ingyen kapják a lapot.

Magyar Hirlap

kiadóhivatala Budapest, Gránátos-utca 16.

SIMA FERENC KÖNYVNYOMDÁJA

SZENTESÉN.

Elvállal minden, a

könyvnyomdászat körébe vágó munkákat,

ugymint:

diszes számlák, jegyzékek és tudósító levelek, eljegyzési és esketési kártyák, izléses meghívók és táncrendek, étlapok, város és községi hivatalos nyomtatványok;

ARJEGYZÉKEK, CIM-, ASZTALI ÉS NÉVJEGYEK, GYÁSZLAPOK,

táblás kimutatások, takarékpénztári mérlegek, időszaki és folyóiratok, hirlapok, művek, diszes kiviteli szalag-aranyozások,

IPAR ÉS KERESKEDELMELI KÖRLEVELEK,

üggyévi és irodai nyomtatványok, levélpapírok és borítékok cégnyomással, falragaszok stb. stb. minden szín és nagyságban, gyors, pontos, izléses és jutányos áron.

Ugyanitt a

„SZENTESI LAP”

című vegyes tartalmu közlönyre, mely immár huszonegyedik évi folyamába lépett, — előfizetések elfogadtatnak, hirdetések felvételnek.